

Hyvät ystävät ja lähettäjät

Tänään, tätä kirjettä aloittaessani, vietetään Venäjällä laskiaissunnuntaita. Laskiaista, josta on monia riemullisia maalauksia, ei vietetty neuvostoaikana, ja nyt sitäkin juhlaa on elvytetty niin, että eri puolilla on reippaita ulkoilmajuhlia. Laskiaisella täällä on samoja piirteitä kuin Suomessa, eli mäkeä lasetaan ja syödään lettuja, täkäläisittäin tietenkin blinejä. Mutta laskiaispäivä on paljon värikkäämpi.

Olin mukana perinteen mukaan tehdyssä venäläisessä kylässä Shuvalovskassa, jossa järjestetään kansanhuveja. Liukumäkiä oli rakennettu tasaiselle maalle, oli hevosajelua, lauluesityksiä, piirileikkejä, kaikenlaista suomalaisiinkin kesäjuhliin kuuluvaa kisailua. Blinejä ja sashlikeja paistettiin ja hyvältä maistuivatkin röntäsateessa.

Ortodoksikirkossa laskeudutaan paaston-aikaan niinkuin meilläkin. Ja laskiaisena symbolisesti jo hyvästellään talvi syömällä koristeltuja piparkakkuja.

Huomaan, että monestakin eri syystä elän hieman takaperoisesti. Yleensä kun tullaan vieraaseen maahan, opiskellaan kieltä ja maan oloja ja sitten aletaan töihin. Kolme ensimmäistä vuotta meni niin, ettei viisumiasian vuoksi ollut aikaa tutustua juhla-aikoihin tai päässyt mukaan täkäläiseen elämänmenoon. Viime vuoden täytti 400-vuotisjuhlan monet tehtävät ja tapahtumat. Tosin kirkon historia tuli sen aikana varsin selväksi.

Viides vuosi on menossa ja nyt lopultakin olen saanut kokea uuden vuoden juhlan, venäläisen joulun ja loppiaisen tämän laskiaisen lisäksi. Uudenvuoden vaihde oli täynnä tapahtumia Pakkasukkoineen ja Lumityttöineen. Jouluyönä 6.1.-7.1. on yömessu kirkoissa. Itsekin pääsin sellaiseen mukaan Kazanin katedraaliin, jossa messu alkoi klo 23 ja kesti aamukahteen. TV-uutiset kertoivat joulunvietosta, eli enimmäkseen jumalanpalveluksista eri puolilla Venäjää ja Pietarin Kazanin katedraalin yömessu televisioitiin

“Se, joka suu Korkeimman suojassa ja yöpyy Kaikkivaltiaan varjossa, sanoo näin: “Sinä Herra olet linnani ja turvapaikkani. Jumalani, sinuun minä turvaan.” Ps. 91:1-2

*Piispa Aarre Kuukauppi
Alina -vaimonsa kanssa
joulujuhlassa.*

suorana ja kuuluttajat selostivat mitä tapahtuu. Kovin erilaista jouluvietto on kuin meillä. Lahjat annetaan Uuden vuoden juhlassa ja jouluna on vain tuo messu. Perinne on katkennut.

Kerrottakoon vielä, että Inkerin kirkon juhla-vuosi päättyi yhteiseen suureen joulujuhlaan 17.12. Pyhän Marian kirkossa, joka oli myös ääriään myöten täynnä. Joulun tulin juhlineeksi todella perusteellisesti tällä kertaa. Ensin joulujuhlia täällä Pietarissa, sitten lyhyesti kotiSuomessa, ja sitten taas täällä aina täkäläiseen loppiaiseen 19.1. saakka.

Laskiaisriehän kylän ukko ja akka.

Nyt kumartamaan tulkaa - Loppiaisien suurtaapahtuma

Kreshenskii Vetsera, Loppiasilta -konsertti veti Pyhän Marian kirkon ääriään myöten täyteen evankelisen kulttuurin festivaalien avajaisiin 15.1.12. Loppiasilta -festivaalilla on juurensa historiassa. Jo vuonna 1817 järjestettiin Pietarissa kolmen päivän festivaali reformaation 300-vuotisjuhlan merkeissä. Nyt, uutena aikana, tällainen protestanttinen Loppiaistapahtuma oli seitsemännen kerran. Korkeatasoiset kuorot olivat Pietarin luterilaisista ja reformoiduista kirkkoista, anglikaani- ja baptistikirkkoista ja Venäjän evankelisten kristittyjen liitosta.

Inkerin kirkko viettää joulua länsimaiseen tapaan, mutta Venäjän kalenterin mukainen loppia-ainen oli 19.1. ja suuri elämys. Loppiaista vietetään täällä Kristuksen kasteen muistoksi, toisin kuin meillä Itämaan tietäjien ja lähetyksen merkeissä.

Monisatapäinen yleisö aloitti konsertin yhteisellä Isä Meidän –rukouksella ja päätti sen yhteiseen lauluun kuorojen kanssa. Kun tuo joukko lauloi seisten tuttua joululaulua Nyt kumartamaan tulkaa, kirkko täyttyi valtaisasta musiikista ja halitioituneesta yhteyttä luovasta tunnelmasta.

Venäläisessä Laukaassa, eli Lugassa

Helmikuussa sain tilaisuuden tutustua yhteen pieneen Inkerin kirkon seurakuntaan. Tuo seurakunta on Lugassa, joka on 20 000 asukkaan kaupunki reilu sata kilometriä Pietarista etelään. Remontin jaloissa se pyrkii eteenpäin. Herättäjäyhdistyksen ”Vasara-lähetyksen” miehet olivat siellä taas kerran kunnostamassa taloa. Kerhotilat lapsille oli tarkoitus saada kuntoon tällä reissulla. Talkoomiehet eri puolilta Suomea ovat 70 ikävuoden molemmin puolin. On vaikuttavaa nähdä, miten tämä uskollisten joukko auttaa siellä missä tarvitaan.

Ruokataulolla Lugan srkn talossa.

Toistakymmentä talkoomatkaa tehnyt Olavi Pietikäinen Haapajoen Haapajoen sai khra Igor Sherbahalta huumorimielisen diplomin vaimolle vietäväksi.

Kirkkoherra Sherbaha toimi aikanaan milieissä 24 vuotta, mutta löydettyään uskon Jumalaan, hän halusi vaihtaa ammattiaan. Hän opiskeli Keltossa ja rakentaa Lugan seurakuntaa nyt sekä käytännöllisesti että hengellisesti. Hänen unelmansa on, että ympäristössä asuvat ihmiset oppisivat tuntemaan Jumalan, hänen käskynsä ja ohjeensa, jotka auttavat heitä elämässä eteenpäin. Hän toivoo myös luotettavia palvelijoita seurakuntaansa. Sherbaha toivottaa myös vierailijat tervetulleiksi Lugaan.

Lastenkotivierailulla

Suomen Pietarin pääkonsulaatin taholta oltiin kiinnostuneita lastenkotien työstä Pietarissa. Elämän siiville –projektin kautta tarjoutui mahdollisuus tutustua sisältä käsin yhteen pietarilaiseen lastenkotiin perjantai-aamuna 25.11. Samalla konsuli Kristiina Häikiö antoi Pääkonsulaatin lahjana venäjäksi käännettyjä lastenkirjoja lastenkodin käyttöön. Lastenkodin johtaja Andrei Sokolov kertoi olevansa hieman hämmentynytkin, miksi tällainen arvovaltainen vierailu osui heidän kohdalleen.

Andrei Sokolov kertoi, että on ollut ennen tätä johtajuuttaan Suomessa Naantalissa opintomatalla ja tutustunut siellä tehtävään lastenkotityöhön. Siellä häneen erityisen vaikutuksen teki ryhmien pienet koot, mikä jäi hänelle mieleen sillä tavalla, että nyt tässä lastenkodissa on otettu sama käytäntö.

Tähän lastenkotiin on sijoitettu sellaiset lapset, joilla monilla elämäntilanteidensa vuoksi on erilaisia henkisiä vaikeuksia. Yleisesti luokan vähimmäiskoko Venäjällä on 25 lasta, mutta täällä se on nyt kymmenen lasta. Samalla kun lastenkoti on erikoistunut, lasten kokonaismäärä on laskenut noin kahdesta sadasta tähänhetkiseen 77 lapseen. Heistä täysorpoja on 26. Lastenkodissa asuu joitakin lapsia 20-vuotiaiksi, siihen saakka kunnes he voivat aloittaa oman itsenäisen elämän.

Jotkut tämän lastenkodin lapset ovat tulleet tutuiksi meille Elämän siiville -projektissa. Monilla lapsilla on keskittymisvaikeuksia eivätkä he jaksa tarttua koulutehtäviin tai harastuksiin. Huomionkipeys on suurta. Juuri tähän kipupisteeseen ja tarpeeseen Elämän siivillä –projekti on suunniteltu. Lapsille halutaan antaa henkilökohtaista huoltoa ja hoitoa, mitä he eivät suuressa joukossa saa ns. virallisilta kasvattajilta, vaikka he varmasti ovatkin hyviä työssään.

Projektissa lastenkotilapsille tarjotaan mah-

dollisuus tulla 4-5 lapsen ryhmänä viettämään kodinomaista elämää viikonloppuisin ja loma-aikoina. Projekti on erityisesti niille lapsille, joilla ei ole ketään omaisia. Lisäksi pyhäkoulussa käy useita muita lapsia lastenkodilta.

On erittäin arvokasta, miten Elämä Siiville -kummiprojekti on integroitunut pikku hiljaa seurakunnan muuhun toimintaan. Adventtina myös projektissa mukana olevat lapset saivat tilaisuuden lähteä Adventtijuhliaan Kelttoon muiden pyhäkoululaisten kanssa. Alku on aina hankalaa, niin myös tässä. Ennakkoluuloja oli molemmin puolin. Luterilainen kirkko oli jokseenkin tuntematon, ja toisellakin puolella oli ennakkoluuloja lastenkodeista tulevia lapsia kohtaan. Nyt monet monet raja-aidat ovat kaatuneet.

Vierailu oli antoisa, ja oli erittäin hyvä kuulla lasten nykytilanteesta Pietarissa. Pietarin kaupungin sosiaalitoimen taholta lapsille pyritään järjestämään kotiolut ja adoptioihin kannustetaan. Tästä lastenkodista ei kuitenkaan ketään ole otettu lukuunottamatta kahta Amerikkaan adoptoitua lasta. Yleensä adoptoijat haluavat lapset hyvin pieninä.

Elämän siiville -projektin lapset ovat kasvaneet kovasti. Ohjaajamme sanovat myös, että he ovat saaneet itsevarmuutta ja rohkaistuneet siitä, että heidät on otettu mukaan muiden lasten joukkoon Kelton lastenleireillä.

Joululahjoiksi ostimme jokaiselle kirjan kunkin mielenkiinnon ja persoonan mukaan.

Kuvassa vas. Nastja, Liza, Stjopa, Nadja ja Kristiina. Edessä Aljosh.

Vinkki: Kevät tulee kohisten! Pietari on upea kaupunki. Tervetuloa tänne tutustumaan kaupungin nähtävyyksiin ja Pyhän Marian kirkkoon ja sen vaiheikkaaseen historiaan. Emäntämme valmistaa herkullisen aterian isommille ja pienemmille ryhmille!

Venäjän tilanneopetusta ja viestintää suomeksi

Olen potennut sitä ettei ole jäänyt aikaa opiskella kieltä, vaikka kielitaito olisi tuikitarpeellista. Ja sekin harmittaa, kun ei enää päässä tahdo pysyä uudet opit. Helmikuussa järjestyi hyvin tehokas ja mielenkiintoinen venäjänkielen kurssi, joka toteutui tilanneopetuksena. Opettajamme vei meitä kahta opiskelijaa pitkin kaupunkia ja siitä puhuttiin missä oltiin. Kurssin aikana tutustuimme paikkoihin, joihin ei itse osaisi eikä voisi. Hauska lisäpiirre kurssissa oli, että tuo kielenopettaja on intohimoinen sauvakävelijä, ja vetää Pietarissa sauvakävelijöiden kerhoa. Minäkin olen ollut jo kolme kertaa täällä sauvakävelemässä ja siihen on kuulunut oppimis- ja puheharjoitukset.

Herzenin yliopiston suomenkielen opiskelijoita Pyhän Marian kirkossa.

Kiitos- ja rukousaiheita:

Inkerin kirkko on viettänyt 400-juhlavuottaan ja saanut paljon huomiota, lahjoituksia ja julkisuutta. Meidän ei pidä kuitenkaan unohtaa Inkerin kirkkoa nyt kun arki alkaa. Venäjällä palvelee pastori Pertti Huttusen sanoin: *-Meillä on mistä antaa ja on mahdollisuuksia mihin keskittää. On etuoikeus olla näin lähellä ja saada omaan seurakuntaelämään sykeä ja vuorovaikutusta. Humanitäärisestä riippuvuussuhteesta on siirtynyt hengelliseen jakamiseen. Luterilaiset ovat Venäjällä etninen marginaalinen ryhmä, mutta koen, että Inkerin kirkolla on juuri Jumalan Sanan opettajana merkittävä tehtävä ja oma tärkeä paikkansa evankeliumin viestikapulana.*

- Kiitämme, että työ on saanut jatkua suotuisissa merkeissä
- kiitämme uusista työmahdollisuuksista minun kohdallani
- kiitämme Pyhän Marian srk:n runsaasti ihmisiä tavoittavasta musiikkityöstä ja mahdollisuudesta kertoa Jumalan teoista konserttien yhteydessä
- rukoilemme Inkerin kirkon lukemattomien haasteiden puolesta, työntekijöille kasvua ja vahvistumista sekä uusia hyviä työntekijöitä
- rukoilemme Keltan teologisen instituutin puolesta, että se tavoittaisi ne opiskelijat, jotka haluavat sitoutua työhön
- rukoilemme Lugan seurakunnan kasvun ja sen toimitilojen puolesta
- Elämän siiville -projektin lasten ja heidän kehityksensä puolesta.

Lisäksi opettaja, joka opettaa päätoimisesti suomen kieltä Herzenin yliopistossa, tuli suomea opiskelevan kurssinsa kanssa Pyhän Marian kirkkoon, jossa sain perehdyttää heitä 1,5 tunnin ajan Inkerin historiaan ja suomalaisten elämään Pietarissa. Näyttelyn, kirjallisuuden ja kuva-aineiston kautta tuli tutuksi niin suomalaisten historia Pietarissa ja Inkerinmaalla, kuin monet kurssilaisille uudet sanat nuohoojasta upseeriin, pappiin tai pyykkäriin. Tälle uudelle kontaktille seurannee jatkoakin.

Itse puolestani alan opettaa viestintää tšekäläisille, niin että saataisiin tänne lisää kirjoittavia ja juttuja tai uutisia tekeviä paikallisia ihmisiä. Se on minulle uusi haaste ja kurssilla on mukana sekä Inkerin kirkon työntekijöitä että muita. Kurssi on suomeksi ja tšekäläiset osanottajat venäjänkielisiä mutta eritasoisesti suomenkielen taitoisia.

*Kiitos taas yhteisestä matkasta!
Taivaan Isän Siunausta ja
kirkastuvaa kevättä toivottaen!*

Tuulikki

Tuulikki Vilhunen
c/o Inkerin kirkko
PL 189
53101 LAPPEENRANTA
tuulikki.vilhunen@felm.org
+79215883426
tikankontti10@gmail.com

Ystävärengas:
Ota yhteys 09-12971 Ystävärengasasiat
Kummiprojekti:
tuula.koistinen@felm.org, tai 09-12971/kummilapsityö, kun haluat tukea Pietarin lastenkotilapsien kasvua.
www.mission.fi/kummilapsitoiminta